

Dr Agata Jacewicz

Niepaństwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Białymstoku

**KONFERENCJA NAUKOWA:
OBLICZA WIĘZI SPOŁECZNEJ –
UJĘCIE INTERDYSCYPLINARNE**

**Niepaństwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna,
Białystok 24 maja 2013 roku**

Niepaństwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Białymstoku była wielokrotnie organizatorem konferencji naukowych. Konferencję, która odbyła się 24 maja 2013 roku wspólnie przygotowali pracownicy Katedry Pedagogiki i Katedry Psychologii. Pomocy finansowej i wsparcia udzieliła Kanclerz NWSP Pani Leontyna Jakoniuk.

Przewodnim motywem tego naukowego spotkania była tematyka więzi społecznych we współczesnym społeczeństwie. Rzadko zdarza się, aby wokół jednego tematu skupić przedstawicieli wielu dyscyplin naukowych, a jednak w auli Niepaństwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej spotkało się dwudziestu dwóch prelegentów reprezentujących środowiska: pedagogów, psychologów, socjologów i filozofów. Celem konferencji było pokazanie szerokiego spektrum zagadnień mieszczących się w temacie przewodnim

z perspektywy mówców o bardzo zróżnicowanych doświadczeniach naukowych i dydaktycznych.

Uroczystego otwarcia konferencji i powitania wszystkich jej Uczestników dokonał Jego Magnificencja Rektor Niepaństwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Białymstoku dr Marek Jasiński, prof. NWSP.

Pierwsza część obrad plenarnych, której przewodniczyły prof. zw. dr hab. Jadwiga Izdebska i dr Joanna Nawrocka była skoncentrowana wokół *Teoretycznych, metodologicznych i empirycznych kontekstów analizy problematyki więzi społecznej*. Intelektualną ucztę rozpoczął referat prof. dr hab. Ewy Drozdy – Senkowskiej na temat *Wiążących funkcji grupy społecznej*. Równie interesujące okazało się wystąpienie prof. dra hab. Michała Balickiego – *Więzi społeczne w zróżnicowanych kontekstach interdyscyplinarnych*. Z kolei prof. dr hab. Marian Mraz wprowadził uczestników konferencji w *Ksenologiczny wymiar więzi społecznych*, zaś prof. zw. dr hab. Tadeusz Wieczorek przybliżył *Triangulację metod w badaniach więzi społecznych*.

Podczas krótkiej przerwy uczestnicy konferencji mogli zapoznać się z wystawą fotograficzną *Uśmiech dziecka*. Zorganizowano ją dzięki uprzejmości Pani Dyrektor Przedszkola Samorządowego „Bajkowa Kraina” nr 48 w Białymstoku – mgr Marzennie Majtas.

Drugiej części obrad plenarnych przewodniczyli prof. dr hab. Ewa Drozda-Senkowska i prof. dr hab. Michał Balicki. Na szczególną uwagę zasługują referaty prof. zw. dr hab. Jadwigi Izdebskiej *Dom rodzinny źródłem budowania szczególnych więzi społecznych* oraz wypowiedź dra Marka Jasińskiego, prof. NWSP na temat więzi ojca z dzieckiem rozpatrywanej we współczesnej psychoanalizie.

Wszyscy prelegenci prezentowali swoje poglądy w dynamicznej formie, wzbudzając zainteresowanie słuchaczy. Każdy przedstawiał różne perspektywy i punkty widzenia, co pozwalało kompleksowo spojrzeć na problematykę więzi społecznych i zabrać głos w efektywnej dyskusji.

Dalsza część konferencji przebiegała w dwóch sekcjach. Tematykę *Od zaproszenia do rozpadu więzi* podjęło ośmiu prelegentów Sekcji Psychologicznej, w której moderowali dr Marek Jasiń-

ski, prof. NWSP i prof. dr hab. Eva Naništová. Punktem wyjścia do dyskusji był *Uśmiech jako zaproszenie do więzi* dr Hanny Hamer. Prof. dr hab. Eva Naništová i prof. dr hab. Eva Klčovanská dokonały *Weryfikacji psychometrycznych właściwości skal mapowania homocentrycznych i aksjologicznych korelatów relacji społecznych*, zaś dr Agnieszka Ilendo-Milewska podjęła się *Oceny więzi doświadczanego poziomu wsparcia przez uczniów gimnazjum a poczucia bliskości i samotności*. Dr Joanna Nawrocka dokonała analizy porównawczej w referacie *Więź rodzinna a więź kobiet*. Z kolei dr Dariusz Juchnowicz przybliżył aspekt *Więzi społecznych w procesie zdrowienia osób z zaburzeniami psychicznymi*. Dr Marek Jastrzębski rozważał problemy filozoficzne więzi społecznych w referacie *Indywidualizm, kolektywizm, personalizizm: modele relacji pomiędzy jednostką i społecznością we współczesności. Rozpad i utrzymanie więzi społecznej a osobowość symbiotyczna* to temat rozważań dra Henryka Raszkiewicza. Obrady zamykało wystąpienie dra Pawła Karpowicza poświęcone *Działalności pokojowej XIV Dalajlamy jako przykładu tworzenia więzi*.

W Sekcji Pedagogicznej temat przewodni obejmował „Różne oblicza więzi społecznej, jej znaczenie w procesie rozwoju i wychowania człowieka”. Moderatorami byli prof. dr hab. Marian Mraz i dr Agata Popławska. Swoje zdanie wyraziło siedmiu prelegentów. Dr Ewa Romanowska przybliżyła *Plany rodzinne gimnazjalistów z dużego miasta. Badania pilotażowe do analizy przemian więzi społecznych*. Dr Tatiana Oniskiewicz zaprezentowała przegląd badań międzynarodowych mówiąc o *Więzi między pokoleniami we współczesnej rodzinie*. Dr Agata Popławska przedstawiła *Kompetencje społeczne gimnazjalistów w zakresie relacji: Ja wobec innych – teoria i praktyka społeczna*. Z kolei *Więzi łączące grupę rówieśniczą a rozwój kompetencji społecznych dziecka w wieku przedszkolnym* to treść wystąpienia dr Agaty Jacewicz. Dr Joanna Kluczyńska skoncentrowała uwagę słuchaczy na *Znaczeniu streetworkingu w procesie budowania więzi społecznych z osobami wykluczonymi społecznie*. Mgr Izabela Kaczyńska w centrum zainteresowania postawiła *Rolę nauczyciela akademickiego w kształtowaniu więzi społecznych w środowisku akademickim*. Obrady zamknął referat dra Romana Gawrycha

Budowania więzi społecznych jako podstawy efektywności edukacji. Obrady w sekcjach zakończyły się dyskusją uczestników konferencji.

W zakończeniu Konferencji moderatorzy złożyli sprawozdanie z prac w sekcjach. Prof. zw. dr hab. Jadwiga Izdebska i prof. dr hab. Ewa Drozda-Senkowska zamykając konferencję i podsumowując ją podkreśliły, że pracownicy obu Katedr pochyliłi się nad bardzo ważnym problemem związanym z kształtowaniem więzi społecznych we współczesnym społeczeństwie. Analizowano zagadnienie nie tylko w aspekcie pedagogicznym i psychologicznym, ale również pojawiły się głosy socjologów i filozofów. Wysłuchano niezwykle interesujących i inspirujących wystąpień prelegentów, skłaniających do refleksji, poczynienia zmian lub pielęgnowania dobrych praktyk.

Problematyka więzi społecznych jest aktualna i bezwarunkowo ważna, albowiem człowiek już od momentu urodzenia staje się członkiem tej najbardziej naturalnej grupy społecznej jaką jest rodzina. Później zaczyna wchodzić w kolejne grupy rówieśnicze: koleżeńskie, uczniowskie, studenckie, zawodowe, polityczne, kulturowe, itd. Więzy cementują jednostkę z innymi ludźmi, nadają sens życiu, są powodem radości, inspiracji, zmuszają do działania itp. Na różnych etapach rozwoju społecznego dominują różne rodzaje więzi społecznych a na ich kształtowanie się z pewnością mają wpływ procesy transformacji systemowej, globalizacji, integracji europejskiej, relatywizacji społecznych grup odniesienia, detradycjonalizacji, homogenizacji społeczno-kulturowej, szeroko pojętego pluralizmu, a także rozwoju nowych mediów. Zatem rozwijanie autentycznych więzi społecznych, musi współgrać z nowymi wyzwaniami pochodzącymi z przemian społeczno-kulturowych Polski, Europy i globalnego świata, co podkreślali uczestnicy konferencji. Bez uwzględnienia wartości i jakości więzi społecznych, charakterystycznych dla danej grupy społecznej, np. ruchu społecznego, wiedza o społeczeństwie byłaby zbyt uboga, statyczna, pozbawiona rozumienia najgłębszych mechanizmów jego funkcjonowania.